

Posudek magisterské diplomové práce

Bc. Ester Pěkná

**Mediální obraz zahrádkářských kolonií
ve vybraných českých denících**

Fakulta humanitních studií University Karlovy

katedra sociální a kulturní ekologie, 2015

Úvod

Téma zahrádkářských kolonií se před několika málo lety stalo součástí zaměření katedry na urbánní zeleň. Je tedy důležité samo o sobě, ale po několika pracích zaměřených na různé aspekty zahrádkářských kolonií i jejich případové studie vyvstala potřeba prozkoumat reflexi zahrádkářských kolonií ve společnosti. Bc. Ester Pěkná proto zvolila jako metodu tohoto zkoumání všestrannou analýzu vybraných médií v relativně dlouhém zkoumaném období.

1. Obsahová stránka

Projekt práce se postupně měnil, v některých aspektech zůstal velmi ambiciózní a byl naplněn, v jiných (triangulace) zůstaly ambice nenaplněny a na podobě výsledného textu je to patrné.

Práce obsahuje standardní úvod a závěr; ostatní části práce jsou již méně obvyklé. Teoretická část je členěna na čtyři oddíly: Hermeneutika – exkurze k výkladu textů, Zahrádkářské kolonie, Média a Trvale udržitelný rozvoj, následuje Metodologie, Empirická část a Závěr.

Již v úvodu se v poněkud heslovité formě objevují hlavní charakteristiky a funkce zahrádkářských kolonií a skutečně jen základní popis a zdůvodnění koncepce práce. Proto je čtenář poněkud překvapen, když narazí na kapitolu vtipně nazvanou „Hermeneutika – exkurze k výkladu textů“; autorka se v ní v útržkovitém, ale vcelku výstižném textu zabývá hermeneutickými a některými dalšími principy výkladu textů.

Kapitola „Zahrádkářské kolonie“ těží nejen z běžných dostupných zdrojů, ale přiznane a správně i ze čtyř diplomových prací, které již byly na katedře k tématu zpracovány. Třetí oddíl probírá problematiku médií, čtvrtý obsahuje stručnou charakteristiku strategie trvale udržitelného rozvoje, jež zde není jen povinnou úlitbou oboru, ale též jedním z interpretačních rámců (viz závěr, ale i kapitola 4.3 Zahrádkové osady a trvale udržitelný rozvoj).

Ocenění zaslouží ve všech kapitolách jednotný přístup, kde čtenář najde vždy stručný, ale kvalifikovaný historický přehled dané problematiky, v případě médií logicky spíše jen naznačený (historie sdělovacích prostředků není tématem práce a je také v rozsahu diplomové práce nevyčerpatelná), podobně dobře zpracovaný oddíl o udržitelném rozvoji obsahuje jen ty nejnужnější milníky, ale včetně zmínek o nejstarších úvahách o udržitelnosti.

Postup práce v empirické části je popsán srozumitelně a v postačujícím rozsahu a zdokumentován i v přílohách. Použití Vavrouškova dnes již slavného článku o hodnotách udržitelného rozvoje, jenž byl později rozpracován v disertaci, je zajímavým pokusem o

„Bc. Ester Pěkná: Mediální obraz zahrádkářských kolonií ve vybraných českých denících“

nalezení interpretačního rastru, konceptualizaci nalezených zjištění, ale výsledek není příliš objevný. (Příslušnou část textu bych také možná nezařadil do samotného závěru, ale před něj). Snad zde mohla být obdobně použita i koncepce uvědomělé skromnosti a výběrové náročnosti ve spojení s dobrovolnou chudobou, jež částečně vychází z Hany Librové, a zejména srovnání s jinými koncepty odlišného a k životnímu prostředí šetrnějšího životního stylu, jako je voluntary simplicity, slow life a další; mohly by přispět především k výkladu nových podob zahrádkářských kolonií, ale také zde nemuselo být žádné srovnání. Vlastní obraz zahrádkářských kolonií v médiích je však vyhledán, utříděn a interpretován uspokojivě.

K závěru, který nejde příliš nad prvotní úroveň dat, se ještě vrátím.

2. Práce s literaturou

Množství použité literatury je velké, ale zcela přiměřené několika tématům včetně metodologie, jimiž se autorka zabývá. Zastoupení cizojazyčné literatury je zcela postačující a schopnost její interpretace průkazná. K médiím, ale i k podobám veřejné zeleně a zahrádkaření jistě existuje nepřetržitý proud zdrojů. Pěkná si však umí vyhledat ty podstatné a vytěžit je. Pochvalu zaslouží vyhledání a využití „šedých“ zdrojů, např. diplomových prací. Autorka pracuje s literaturou kvalifikovaně, cituje, parafrázuje, interpretuje poměrně hojně, přesně a správně, tedy v souladu s citační normou.

3. Formální stránka

Pracné přepočítání započitatelných součástí vede ke zjištění, že text splňuje předepsaný rozsah těsně, leč přece. Je jednoduše a jednotně graficky upraven, obsahuje všechny předepsané náležitosti, samozřejmě seznam literatury, Seznam grafů a tabulek v praktické části, v přílohách nezbytné metodologické součásti (kódovací kniha) a projekt práce. Seznam zkratk snad ani nechybí, není jich velké množství.

Práce je napsaná nekomplikovaným, ale kultivovaným slohem. Autorka občas zabloudí v souvislostech i ve vlastních myšlenkách (např. souvětí „Teoretická část se nejprve zabývá širšími souvislostmi hermeneuticky a rozumění textu fenoménem zahrádkových osad, souvislostmi jeho vzniku a vývoje a specifikům českého prostředí.“ snad mělo znít „Teoretická část se nejprve zabývá širšími souvislostmi hermeneutiky a rozumění textu, dále fenoménem zahrádkových osad, souvislostmi jeho vzniku a vývoje a specifikům českého prostředí.“), gramatické chyby (flexe, rekce) a překlepy (McQUIAL, D.) se vyskytují v míře nepřesahující bohužel obvyklý standard; v seznamu literatury se objevuje občasný nesoulad s citační normou a nejednota.

4. Celkové hodnocení

Práce je poznamenána časem ve dvou ohledech: dlouhé časové výpadky a typický závěrečný nedostatek času zejména pro důslednější analýzu, triangulaci a zamyšlení nad závěry. Jednak to jako vedoucí práce vím, protože v obdobích, kdy Ester Pěkná pracovala, udržovala potřebný kontakt, jednak je to na práci patrné. Úctyhodné množství dat proto vede jen k dílčím, někdy jen jaksi „primárním“ závěrům bez hlubšího ponoru

Práce tak zůstává na úrovni lákavého příslibu, jenž je na různých úrovních v různé míře naplněn. Teoretická část obsahuje ne zcela dotážené rešerše, na druhou stranu i řadu méně známých informací (za všechny např. diskutabilní princip průběžné opatrnosti). Nepominutelnou hodnotu má skutečně velké množství analyzovaného materiálu ze čtyř reprezentativně zvolených médií v době 1998 až 2003, na druhé straně právě analýza klasickými metodologickými prostředky mohla být provedena důkladněji. Nejslabším místem práce je metodická triangulace. Ester Pěkná pojem triangulace ani jednou nepoužila, přesto je z dobře napsaného příslušného teoretického oddílu zřejmé, že ví, oč by se chtěla pokusit: číst

Posudek magisterské diplomové práce

„Bc. Ester Pěkná: Mediální obraz zahrádkářských kolonií ve vybraných českých denících“
data i výsledky analýzy v jiných kontextech a celostně. Závěrečná zjištění proto působí jako antiklimax.

Po sečtení všech pro i proti s přesvědčením **doporučuji práci k obhajobě**, ovšem s klasifikací „**dobře**“ v rozmezí **7 až 9 bodů**. Výsledek bude mj. záviset i na tom, jak se diplomantka vypořádá s metodologickými námitkami mediálního odborníka, svého oponenta.

Praha 28. května 2015

PhDr. Ivan Rynda